

ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ.2015

พระเยซูเจ้า
และบรรดาศิษย์
เผชิญเรื่องปากเรื่องท้อง
ของประชาชน
ฝูงชนที่ติดตามพระองค์
กำลังหิวและต้องการ
อาหารประทังชีวิต
พระเยซูเจ้าหันไปหาฟิลิป
และถามท่านว่า
“พวกเราจะซื้อขนมปัง
ที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน?”
(ยน 6:5)

อัครรรมไม่ใช่เป็นกิจการของพระเจ้าเพื่อเรา
แต่เป็นกิจการของพระเจ้าพร้อมกับเรา
โดยอาศัยความร่วมมือของเรา

พระองค์ทรงรู้ว่าฟิลิป ผู้มีความเชื่อในระดับธรรมดา ไม่สามารถจินตนาการวิถีทางในการเลี้ยงประชาชน
อย่างอื่นนอกจากการใช้เงิน นี่คือเหตุผลที่นักบุญยอห์นอธิบายต่อไปว่า

“พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่าทรงทำประการใด” (ยน 6:6)

เราจึงเห็นเพียงความสามารถของท่านในการคำนวณค่าใช้จ่ายจัดหาวัสดุสิ่งของท่านนั่นเอง

“ขนมปังสองร้อยเหรียญแจกให้คนละนิกก็ไม่พอ” (ยน 6:7)

พระองค์ทรงถามฟิลิปเพื่อกระตุ้นความคิดแบบวัตถุนิยมของท่าน และช่วยให้ท่านก้าวพ้นจากความคิดแบบนี้
อันตรูว ศิษย์อีกคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ใกล้ ๆ ความเชื่อของท่านดูเหมือนอยู่ในระดับที่สูงกว่าของฟิลิปบอกกับพระเยซูเจ้าว่า

“เด็กคนหนึ่งที่มีขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว
ขนมปังและปลาเพียงเท่านี้จะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้”

(ยน 6:9)

อันตรูว์เป็นคนที่ยึดติดกับความเป็นจริง จึงพอรู้ว่าขนมปังหักก้อนกับปลาสองตัวเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก ๆ เมื่อเทียบกับจำนวนฝูงชนซึ่งเฉพาะผู้ชายมีถึง 5000 คน ไม่รวมผู้หญิงและเด็กอีกซึ่งมีจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ท่านก็มีความเชื่อพอฟที่มองเห็นว่าแม้ว่าขนมปังและปลามีจำนวนน้อย แต่ก็เพียงพอสำหรับการเริ่มต้น บางทีเพราะท่านนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในงานสมรสที่หมู่บ้านคานาที่นั่นพระเยซูเจ้าได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศ พระเยซูเจ้าไม่ได้ทำอัศจรรย์ให้มีเหล้าองุ่นโดยไม่อาศัยอะไรเลยแต่อาศัยน้ำที่บรรดาคนใช้ดักใส่โอ่งหิน

ท่านคิดว่าเป็นหน้าที่ของศิษย์ที่จะจัดหาวัสดุพื้นฐานแบบนั้นเพื่อว่าพระองค์จะเปลี่ยนสภาพมัน เหมือนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่น หรือทวีจำนวนขนมปังและปลาเพื่อเลี้ยงประชาชนที่หิวโหย ดังนั้น ความเชื่อที่แท้จริงไม่ทำให้เรางอมืองอเท้าอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไร หรือเฝ้ารอคอยและเงยหน้าขึ้นเบื่องบนสู่สวรรค์เท่านั้น แต่จะกระตุ้นเราให้แสดงและใช้ศักยภาพทั้งหมดที่เรามีอยู่ออกมาอย่างเต็มที่ ถ้าปราศจากขนมปังหักก้อนและปลาสองตัว อาจจะไม่ม้อศจรรย์ในวันนั้นก็ได้

อัศจรรย์ไม่ใช่เป็นกิจการของพระเจ้าเพื่อเรา

แต่เป็นกิจการของพระเจ้าพร้อมกับเราโดยอาศัยความร่วมมือของเราต่างหาก

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี